

KOMMISSARIE SMART

OCH FALLET MED

DEN TOMMA GRAVEN!

Alla bevisen som kommissarie Smart undersökte är hämtade från Bibeln. Du kan själv läsa allt om Jesu liv i fyra av Bibelns böcker (Evangelierna) som skrevs av Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Tillsammans berättar de hela påskberättelsen och du får lära känna några av personerna som var med då, bland annat Maria Magdalena, de romerska vakterna och Tomas. Här är några av de bibeltexter som ger oss bevis för att Jesus dog och återuppstod. Texterna börjar på torsdagkvällen i den allra första påskveckan.

TORSDAG KVÄLL

(Jesus och hans närmaste vänner var i Getsemane trädgård för att be.)

Medan han ännu talade kom en folkhop, och han som hette Judas, en av de tolv, ledde dem. Han gick fram till Jesus för att kyssa honom

Jesus sade till honom: "Judas, förräder du Människosonen med en kyss?"

När de som stod runt Jesus såg vad som höll på att hända, frågade de: "Herre, ska vi slå till med svärd?"

Och en av dem slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom högra örat.

Men Jesus sade: "Låt det vara nog nu!" Och han rörde vid hans öra och helade honom.

Lukas 22:47-51

De förde Jesus till översteprästen, och där samlades alla översteprästerna och de äldste och de skriftlärdar.

Översteprästerna och hela Stora rådet försökte få fram ett vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de fann inget.

Många vittnade falskt mot honom, men deras vittnesmål stämde inte överens.

Men Jesus var tyst och svarade inte. Återigen frågade översteprästen honom: "Är du Messias, den Välsignades son (*Guds son*)?"

Jesus svarade: "Jag Är."

Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: "Behöver vi några fler vittnen? Ni har hört

hädelsen! Vad anser ni?” Alla dömde honom skyldig till döden.

Markus 14:53, 55-56, 61-64

VÄLDIGT TIDIGT FREDAG MORGON

Redan tidigt på morgonen tog översteprästerna sitt beslut tillsammans med de äldste och de skriftlärda, hela Stora rådet. De band Jesus och förde bort honom och utlämnade honom till Pilatus.

Pilatus frågade honom: ”Så du är judarnas kung?” Jesus svarade: ”Du själv säger det.”

Vid högtiden brukade Pilatus frige en fånge, den som de begärde. Där fanns nu en man som hette Barabbas. Han satt fängslad tillsammans med andra upprorsmän som hade begått mord under oroligheterna.

När folket kom fram och började be honom göra som han brukade för dem, svarade Pilatus: ”Vill ni att jag friger judarnas kung åt er?”

Han förstod nämligen att det var av avund som översteprästerna hade utlämnat honom.

Men översteprästerna hetsade folket till att i stället be att få Barabbas fri.

Pilatus frågade dem än en gång: ”Vad ska jag då göra med honom som ni kallar judarnas kung?”

De skrek tillbaka: ”Korsfäst honom!”

Pilatus frågade dem: ”Vad har han gjort för ont?” Men de skrek ännu högre: ”Korsfäst honom!”

Och eftersom Pilatus ville göra folket till viljes, släppte han Barabbas och lät gissla Jesus och utlämnade honom sedan till att korsfästas.

Markus 15:1-2, 6-15

FREDAG MORGON/ FÖRMIDDAG

När de förde bort honom grep de en man som just kom in från landet, Simon från Kyrene. På honom lade de korset för att han skulle bära det efter Jesus.

Två andra brottslingar fördes också ut för att avrättas tillsammans med honom. Och när de kom till den plats som kallas Dödskallen, korsfäste de honom och brottslingarna där, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra.

Men Jesus sade: ”Far, förlåt dem, för de vet inte vad de gör.”

Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem.

Folket stod där och såg på. Men rådsherrarna hånade honom och sade: ”Andra har han frälst. Nu får han frälsa sig själv om han är Guds Messias, den Utvalde.”

Även soldaterna kom fram och hånade honom. De räckte honom surt vin och sade: ”Om du är judarnas kung, fräls då dig själv!”

Över honom fanns det också ett anslag: ”Detta är judarnas kung.”

Det var nu omkring sjätte timmen. Då kom ett mörker över hela landet som varade fram till nionde timmen. Solen förmörkades, och förhänget i templet brast mitt itu.

Lukas 23:26, 32-38, 44-45

FREDAG EFTERMIDDAG

Jesus visste att allt nu var fullbordat. Han sade sedan för att Skriften (*Bibeln*) skulle uppfyllas: ”Jag törstar.”

Där stod en kruka full med ättikvin, och

de satte en svamp full med ättikvin runt en isopstjälk och förde den till hans mun.

När Jesus hade fått ättikvinet, sade han: ”Det är fullbordat.” Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande.

Det var förberedelsedag, och judarna ville inte att kropparna skulle hänga kvar på korset över sabbaten, eftersom det var en stor sabbatsdag. Därför bad de Pilatus att de korsfästas ben skulle krossas och kropparna tas bort.

Soldaterna kom då och krossade benen på den förste, och sedan på den andre som var korsfäst tillsammans med honom.

Men när de kom till Jesus och såg att han redan var död, krossade de inte hans ben.

I stället stack en av soldaterna upp hans sida med sitt spjut, och genast kom det ut blod och vatten.

Den som har sett det har vittnat för att också ni ska tro. Hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning.

Josef från Arimatea, som var lärjunge till Jesus fast i hemlighet av rädsla för judarna, bad sedan Pilatus om att få ta ner Jesu kropp. Pilatus tillät det, och Josef gick då och tog hand om hans kropp.

Även Nikodemus kom dit, han som första gången hade kommit till Jesus på natten. Han hade med sig en blandning av myrra och aloe, omkring trettio kilo.

De tog Jesu kropp och lindade den med linnebindlar tillsammans med de väldoftande salvorna, så som judarna brukar göra vid begravningar.

Vid platsen där Jesus hade blivit korsfäst låg en trädgård, och i trädgården fanns en ny grav där ännu ingen hade blivit lagd.

Där lade de Jesus, eftersom det var judarnas förberedelsedag och graven låg nära.

Johannes 19:28-35, 38-42

LÖRDAG

Nästa dag, som var dagen efter förberedelsedagen, samlades överstepräster och fariseerna hos Pilatus och sade: ”Herre, vi har tänkt på att den där bedragaren sade medan han ännu levde: Efter tre dagar ska jag uppstå. Befall därför att graven ska säkras fram till tredje dagen, så att hans lärjungar inte kommer och stjäla honom och sedan säger till folket att han har uppstått från de döda. Då blir det sista bedrägeriet värre än det första.”

Pilatus sade till dem: ”Här har ni en vaktstyrka. Gå och säkra graven så gott ni kan.”

De gick och säkrade graven genom att försegla stenen och sätta ut vakterna.

Matteus 27:62-66

SÖNDAG MORGON

Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, gick Maria Magdalena och den andra Maria för att se på graven.

Då blev det en kraftig jordbävning, för en Herrens ängel kom ner från himlen. Han gick fram och rullade bort stenen och satte sig på den. Hans gestalt var som blixten, och hans kläder var vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev som döda.

Matteus 28:1-4

Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria Magdalena ut till graven och fick se att stenen var borta från graven.

Hon sprang därifrån och kom till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: ”De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har

lagt honom!”

Då rusade Petrus och den andre lärjungen ut mot graven. Båda sprang på samma gång, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där, men han gick inte in.

Strax efter honom kom Simon Petrus. Han gick in i graven och såg också linnebindlarna ligga där, och duken som hade täckt huvudet. Den låg inte tillsammans med bindlarna utan hopvikt på ett ställe för sig.

Då gick även den andre lärjungen in, han som hade kommit fram till graven först, och han såg och trodde. Tidigare hade de nämligen inte förstått Skriftens ord att han måste uppstå från de döda. Därefter gick lärjungarna hem igen.

Men Maria stod utanför graven och grät. När hon gråtande lutade sig in i graven, fick hon se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, den ene vid huvudändan och den andre vid fotändan. De frågade henne: ”Kvinna, varför gråter du?”

Hon svarade: ”De har tagit min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.”

När hon hade sagt det, vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus frågade henne: ”Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?”

Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: ”Herre, om det är du som har burit bort honom, så säg var du har lagt honom så att jag kan hämta honom.”

Jesus sade till henne: ”Maria.”

Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: ”Rabbuni!” – det betyder lärare.

Jesus sade till henne: ”Rör mig inte, för jag har inte stigit upp till Fadern än. Men gå till mina bröder och säg till dem att jag stiger upp

till min Far och er Far, till min Gud och er Gud.”

Maria Magdalena gick då och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

Johannes 20:1-18

Medan [kvinnorna] var på väg (*till lärjungarna*), kom några ur vaktstyrkan in i staden och berättade för överstepräster om allt som hade hänt.

Dessa samlades med de äldste och beslöt att ge soldaterna en stor summa pengar och sade: ”Säg så här: Hans lärjungar kom på natten och rövade bort honom medan vi sov. Och om ståthållaren får höra det, så ska vi tala med honom och se till att ni inte behöver oroa er.”

De tog emot pengarna och gjorde som de blivit tillsagda, och detta rykte är spritt bland judarna än i dag.

Matteus 28:11-15

SÖNDAG KVÄLL

På kvällen samma dag, den första veckodagen, var lärjungarna samlade bakom låsta dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade: ”Frid vare med er!”

När han hade sagt detta visade han dem sina händer och sin sida. Och lärjungarna blev glada när de såg Herren.

Tomas, en av de tolv (*lärjungarna*), han som kallades Tvillingen, hade inte varit med de andra när Jesus kom.

De andra lärjungarna sade nu till honom: ”Vi har sett Herren!” Men han svarade dem: ”Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka mitt finger i spikhålen och min hand i hans sida, så kan jag inte tro.”

Johannes 20:19-20, 24-25

EN VECKA SENARE

Åtta dagar senare var hans lärjungar samlade igen där inne, och nu var Tomas med dem. Då kom Jesus, medan dörrarna var låsta, och stod mitt ibland dem och sade: "Frid vare med er!"

Sedan sade han till Tomas: "Kom med ditt finger och se mina händer, kom med din hand och stick den i min sida. Och tvivla inte, utan tro!"

Tomas svarade honom: "Min Herre och min Gud!"

Jesus sade till honom: "Du tror därför att du har sett mig. Saliga är de som inte har sett men ändå tror."

Många andra tecken som inte är nerskrivna i denna bok gjorde Jesus inför sina lärjungar. Men dessa har blivit nerskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron ska ha liv i hans namn.

Johannes 20:26-31

(Alla bibeltexter är hämtade från Svenska Folkbibeln 2015, Copyright © Stiftelsen Svenska Folkbibeln)

